

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

پلاتفرم دمکراتیک زنان مبارز و آزادیخواه
۱۷ می ۲۰۲۱

قتل عام دختران دبیرستانی در افغانستان به دست فاشیستهای اسلامی، را قویاً محکوم می کنیم!

چند روز پیش خبر انفجار مدرسه ای دخترانه در غرب کابل پایتخت افغانستان در سر تیتر خبرها قرار گرفت. در این فاجعه ضد بشری دست کم ۵۵ نفر [اکنون ۹۵ تن-پ] کشته و ۱۵۰ نفر زخمی شدند. صحنه های دلخراش این تراژیدی، توجه بسیاری از فعالان جنبش زنان، نیروهای آزادیخواه و مترقی و هر انسان آزاده ای را که قلبش برای آزادی و رهائی بشریت از این بربریت می تپد، جلب نمود.

این اولین بار نیست که فاجعه ای به این هولناکی در افغانستان اتفاق می افتد. از زمانی که امپریالیسم امریکا نیروهای خود را در افغانستان پیاده نمود و با جنگ طلبی در این کشور سعی نمود به اهداف شوم خود، که همانا چپاول منابع طبیعی، استثمار کار ارزان، تأمین بازار برای کالاهای تولیدی و تسلیحاتی شان می باشد دست یابند، این جنگهای تحمیلی اولین قربانیان خود را از میان زنان و کودکان می گیرد. این زنان تا به امروز همیشه قربانی دست نیروهای بنیادگرایان اسلامی هستند که به وسیله امپریالیستها پرورده شده و تغذیه می شوند. امریکا زمانی به نام دمکراسی و مدافع دروغین حقوق زنان به افغانستان لشکر کشی نمود، در حالی که نیروهای نظامی امریکائی یک پایه اصلی تجاوز و اذیت و آزار جنسی به زنان افغانستان بودند، در کنار آن هم به تقویت نیروهای واپسگرا و ضد زن دست نشانده خود همچون القاعده و طالبان پرداختند.

از زمان جنگ [اشغال-پ] افغانستان تا کنون هزاران غیر نظامی کشته شده اند و در این میان زنان بالاترین آسیب را از این عوارض جنگ و عملکرد نیروهای ارتجاع محلی، متحمل شده اند. در مناطق تحت سلطه طالبان، زنان از تمام فعالیتهای اجتماعی، تحصیلی، شغلی محروم اند و نه تنها زندگی برده واری در خانواده ها تحت سلطه خانواده و همسر دارند، در بیرون هم مدام با خطر سنگسار، کشته شدن روبه رواند. نیمی از جمعیت این جامعه بشری از امنیت جانی برخوردار نیست، و به معنای واقعی در زندانی که توحش و بربریت اسلامی آن را پاسداری می نماید به سر می برند. طی مذاکرات دو ساله ای که امریکا با جنایتکاران طالبان تحت توافقنامه دوحه انجام داد و در این رابطه حدود پنج تا شش هزار نفر از نیروهای آدمکش طالبان از زندان آزاد شدند و به جامعه رها شدند، سبب فعال شدن این فاشیستهای آدمکش شد و با دست زدن به عملیات انتحاری و انفجار در نقاط مختلف افغانستان تعدادی از انسانهای بی دفاع را هر

روز به مسلخگاه مرگ می فرستند. دولت اشرف غنی این غلام حلقه به گوش امپریالیسم امریکا ناتوان و درمانده در امر حکومت بدون احساس مسوولیت در قبال امنیت و جان شهروندان افغانستان، در مقابل طالبان و نیروهای مسلحش عاجز است.

طالبان و دار و دسته اش تنها از طرف امپریالیستها حمایت نمی شوند، بلکه جمهوری اسلامی از آنجائی که خود ماهیتاً از نظرایدئولوژی اسلامی، مرتجع بودن و جنایتی که تا کنون در مورد زنان و نیروهای انقلابی و مترقی در ایران مرتکب شده دقیقاً همسویی و اشتراکات زیادی با گروه تروریستی طالبان دارد، به همین دلیل است ایران از زمان قدرت گرفتن دوباره طالبان در افغانستان جولانگاه نیروهای طالبان شده و با اعمال نفوذ در منطقه هر روزی جنایتی می آفریند.

زن ستیزی، خشونت علیه زنان در افغانستان به اوج خود رسیده است. امریکا و ناتو قرار است نیروهای خود را بعد از شکست مفتضحی که در این منطقه و افغانستان خورده اند، بزودی خارج نمایند. اما قبل از این برنامه در زد و بند مذاکراتی که با طالبان و نیروهای ارتجاعی اش داشته اند، در واقع امریکا، طالبان را به نیابت خود گمارده که تا می توانند با قساوت و آدمکشی هر صدائی را با گلوله و بمب جواب دهند. این فضای بشدت ناامن و خطرناک مانعی برای فعالان جنبش زنان در افغانستان است. از سوی دیگر، کنشگران و فعالان چپ متشتت و پراکنده اند، که بتوانند متحدانه علیه این جنایت بشری بپا خیزند.

البته این خشونت سیستماتیک در هر جامعه ای که حکومتهای اسلامی در قدرتند در مورد زنان یکسان عمل می کند. تا به ایران هم بر می گردد، حاکمیت ارتجاع اسلامی، با نهادینه نمودن قوانین پوسیده ضد زن، بیشترین تبعیض جنسیتی و طبقاتی را بر زنان اعمال نموده و از نظر اقتصادی - سیاسی و اجتماعی آنها را در موقعیت درجه دوم قرار داده است. فرودستی و تبعیض و نابرابری، فقدان تأمین اجتماعی و سرکوب و خشونت بر زنان که ریشه در نظام سرمایه داری دارد، شرایط دشواری را برای زنان، تحت سلطه حکومتهای ارتجاعی مذهبی در ابعاد گسترده ای ایجاد نموده است. اما با رشد جنبش زنان و فعالان چپ و سوسیالیستها و مبارزه پیگیر آنها از یک سو و از سوی دیگر موقعیتهائی که زنان از نظر سیاسی، اقتصادی و تحصیلی به دست آورده اند کمک نموده در مبارزه ای هر روزه علیه این ارتجاع هار اسلامی آنها را در موقعیت متفاوت تر و برتری قرار دهد.

آنچه امروز تحت یک تراژیدی دلخراش در افغانستان اتفاق افتاد و جان تعداد قابل توجه و چشمگیری را فقط به حکم این که زن هستند گرفت، مسأله تمام زنانی است که تحت ستم اند، ستمی که جهانشمول است. امروز تمام زنان آزاده و فعال جنبش زنان، تمام مردانی که معتقدند هیچ جامعه ای بدون رهائی زنان آزاد نخواهد شد، در افشای این جنایت و فاشیستهای مرتجع اسلامی همچون طالبان و جمهوری اسلامی نباید ساکت بنشینند. ما زنان صدای این عزیزان قربانی هستیم، باید این توطئه های امپریالیستها را که نصفی از جامعه بشری را با سرکوب و حاکم کردن ارتجاع به بردگی کشیده اند افشاء و رسوا کنیم.

ما زنان باید زنان مبارز کوبانی را الگوی مبارزات خود در مقابل ارتجاع حاکم قرار دهیم همانطور که آنها با متوحش ترین گروه های ارتجاعی و بربر داعش در منطقه به مبارزه پرداختند. آنها با اتحاد و همبستگی و برقرار نمودن مناسبات شورائی در مقابل دشمن تا دندان مسلح به پیشرفته ترین سلاحها مقاومت و مبارزه نمودند. زنان کوبانی در کنار مردان مبارز کوبانی با مقاومت و رزمندگی، استقامت و از جان گذشتگی ارتجاع را شکست دادند و سازمانده یک جنبش عظیم توده ئی شدند.

امروزه سرمایه داری و دولت های حامی آن، بهره کشی و ستم غیر قابل تصویری را بر زنان، که تنها به آزار و اذیت جنسی و جسمی و روحی محدود نبوده، روا داشته اند؛ سیستم سرمایه داری همواره ستم بر زنان و مردسالاری را به عناوین مختلف در جامعه بازتولید و تشدید می کند، پس مبارزه علیه ستم بر زنان، نمی تواند از مبارزه طبقاتی با سیستم سرمایه داری و بدون دست بردن به ریشه های تاریخی ستم کشی زن با آغاز طبقات و روابط و مناسبات سرمایه داری جدا باشد. برای خاتمه دادن به این جنایات برای رفع اینمهمه تبعیض و ستم و نابرابری بر زنان باید متشکل شویم، باید هم صدا شویم. این فاجعه بشری را هر چه سریعتر به گوش سازمانها و نهادهائی که این جنایات را محکوم می کنند باید رساند. در پایان، این فاجعه دلخراش را به مردم افغانستان، تمامی نیروهای مترقی و مدافع حقوق زنان و به خانواده های قربانیان این حادثه تسلیت می گوئیم.

می ۲۰۲۱

پلاتفرم دمکراتیک زنان مبارز و آزادیخواه